

og saenft Bexelloos Forbilledet den, der har accepteret som Nødsadressat eller Intervenient, at underrette den, for hvis Regning Bexlen er accepteret, om Accepten, hvilket sker ved Overensdelse af Protesten for manglende Accept, som han mod Godtgjærelse af Protestomkostningerne kan faa udløbet med Paategning om hans Accept og om Tiden, da den meddeltes, se Motiverne S. 66.

§ 60.

fastsætter i Overensstemmelse med den gjældende Ret — der dog, hvad angaar Nødsadressater, ikke udtrykkeligt har udtalt Reglen og med Hensyn til Intervenienter ikke udtrykker den aldeles forrett i Fdn. 18de Mai 1825 § 38 — at den, der som Nødsadressat eller Intervenient har accepteret en Bexel, ligesom en anden Acceptant svarer for Bexlens Betaling til enhver af dens Eftermænd, for hvis Regning han har meddelt sin Accept, altsaa ikke overfor denne selv. Endvidere bestemmes det i Overensstemmelse med, hvad der ogsaa nu antages, at Nødsadressater og Intervenienter, der have accepteret, kun ere pligtige at betale, naar Bexlen forevises dem til Betaling inden Udlobet af den sædvanlige Protestfrist (§ 62), hvorhos Spørgsmaalet, om Protest for manglende Betaling skal være optaget for Trassaten, udtrykkeligt er besvaret bekræftende i Overensstemmelse med Forholdets Natur.

§ 61.

Medens det efter den nu gjældende Ret kan være Tvivl undertaget, om Bexeleieren ved at modtage Accept af en Intervenient udelukker sig fra Regres for manglende eller ubetraggende Accept overfor Honoratens Formand, og om han ved Acceptens Modtagelse udelukker andre end sig selv fra Regres, bestemmer denne Paragraf, at Modtagelse af saadan Accept udelukker saavel Bexeleieren som dens Eftermænd, for hvis Regning Bexlen er bleven accepteret, fra Retten til Regres for manglende eller ikke betraggende Accept, hvorimod saadan Regres kan gøres gjældende af den, for hvis Regning Accepten blev given, samt af dennes Formand, se Motiverne S. 61.

§ 62.

At Regres for manglende Betaling ikke kan gøres gjældende af en Bexeleier, medmindre han efter optagen Protest de non solutions hos Trassaten har henvendt sig om Betaling til de paa Bexlen tegnede Nødsadressater og optager Protest i Anledning af deres Bægring, er for den gjældende Ret's Bestemmelse udtalt i Fdn. 18de Mai 1825 § 57. Denne Regel gjentages i denne Paragraf, der udtrykkeligt tilføjer, at det samme gjælder, naar Interventionsaccept er tegnet paa Bexlen, men begrænder Reglen til at gjælde

for de Nødsadressers og Interventionsaccepters Bestemmelse, der lyde paa Betalingsstedet, en Regel, der staar i noie Forbindelse med Paragrafens Forskrift om, at Interveniens og Protest hos Nødsadressat og Intervenient skal være foretaget inden den i § 41 fastsatte Tid af 2 Søgnedage fra Forsaldsdagen. At Forsømmelse af Forevisningen og Protesten dog kun bevirker Bexelrettens Tab overfor de Bexelkyldnere, der vilde være blevene befrieede ved Betalingen, stemmer med, hvad der, trods sin Forsømmelse, efter Udkaster altsaa vil beholde sin Ret mod Adressanten (Honoratus) efter som denne isølge Udkasters § 63 ikke hører til dem, der befries ved Bexlens Betaling, hvilket derimod efter den nugældende Ret er Tilfældet for Adressantens Bestemmelse, naar Bexlen indfries af Nødsadressaten. Paragrafens Slutningsbestemmelse stemmer med Fdn. 18de Mai 1825 § 39.

§ 63.

stemmer for Intervenienters Bestemmelse med den gjældende Ret, se Fdn. 18de Mai 1825 § 40, hvis Slutningsbestemmelse, der synes at kræve en fra Intervenienten udgaaende Underretning om Protesten, antages fuldgyldig ved den af Bexeleieren givne Underretning. Paragrafen tilføjer, at den indfrieende Intervenient tillige kan fordrø en Paategning om den skete Betaling og om, for hvem den er sket, se Motiverne S. 71—72. Nytt er det, at samme Regel som om Intervenienten skal gjælde om den indfrieende Nødsadressat, forsaavidt som der i den gjældende Ret ikke er indrømmet ham Bexelret mod Adressanten.

§§ 64—65.

indeholde Regler, til hvilke intet tilsvarende findes i den gjældende Bexellongivning, og som findes begrundede i Motiverne S. 74—75.

Tiende Kapitel.

Om Bexelduplikater og Bexelkopier.

At hvert Exemplar af en Bexel, der udstedes i flere Exemplarer, skal betyue sig som Duplikat af samme Bexel, og at ethvert Exemplar, der ikke indeholder saadan Betegnelse, gjælder som en selvstændig Bexel, er allerede udtalt i Fdn. 18de Mai 1825 § 15, hvis Indhold gjengives af denne Paragraf saaledes, at det udtrykkeligt siges, at det ikke just er nødvendigt, at bruge Ordene prima, secunda o. s. v. Slutningen af Bestem-